

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 23 sierpnia 2012 r. r.

DOLiS/DEC-789/12/51608

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12, art. 22, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana P. J. na przetwarzanie jego danych osobowych przez I. Sp. z o.o.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana P. J., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez I. Sp. z o.o., zwaną dalej również Spółką.

W treści swojej skargi Skarżący wskazał, iż zawierając umowę z I. Sp. z o.o. został „zmuszony” do udzielenia zgody na przetwarzanie jego danych osobowych przez Spółkę oraz udostępnianie ich innym podmiotom. Ponadto wskazał, iż w dniu [...] maja 2011 r. wysłał pismo do Spółki, w którym cofnął zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych. Pismo to zostało zinterpretowane przez Spółkę nie jako sprzeciw Skarżącego wobec przetwarzania jego danych

osobowych, ani cyt. „rezygnacja z telewizji, tylko określenie już bez wątpliwości, co potrzebuje i za co chce płacić stały abonament”. Z analizy załączonych do skargi pism wynika, iż Skarżący kwestionuje uzależnienie podpisania umowy od wyrażenia zgody na przetwarzanie jego danych osobowych oraz zgody na udostępnianie danych firmie windykacyjnej.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Spółka oraz Skarżący byli stronami umowy z dnia [...] kwietnia 2011 r. o świadczenie usług nr [...].
2. Skarżący w dniu [...] lutego 2012 r. zmarł (kopia odpisu skróconego aktu zgonu znajduje się w aktach sprawy). Rodzina Skarżącego poinformowała Spółkę w dniu [...] kwietnia 2012 r. o śmierci Skarżącego i wniosła o rozwiązanie ww. umowy o świadczenie usług.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ ochrony danych osobowych ustalił, iż Skarżący zmarł w dniu [...] lutego 2012 r.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Jak z przytoczonego przepisu wynika ww. ustawę stosuje się tylko do osób fizycznych. Stosownie do art. 8 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1960 r. Kodeks cywilny (Dz. U. nr 16, poz. 93 z późn. zm.), każdy człowiek od momentu urodzenia ma zdolność prawną. Zdolność prawną człowieka, a tym samym zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków ustaje z chwilą jego śmierci. Dlatego też należy przyjąć, iż osoba zmarła nie może być podmiotem praw i obowiązków w stosunkach prawnych i nie przysługuje jej prawo do ochrony danych osobowych.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwana dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z

elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).